

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 24Sa/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200326
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5019200326.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v právnej veci žalobcu: K.. K.. K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX U., právne zastúpeného JUDr. Petrom Kubinom, advokátom, so sídlom D. XXXX/XA, XXX XX D. - mestská časť I. K., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Krajské riaditeľstvo policajného zboru Žilina, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 07.06.2019, doručenou Krajskému súdu v Žiline elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom v ten istý deň, v spojení s jej doplnením, vykonaným podaním zo dňa 20.09.2019, sa žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne domáha, aby súd vydal nasledovné rozhodnutie:

1/ Doručenie Rozhodnutia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.03.2019 dňa 29.03.2019 žalobcovi je nezákonným zásahom do práv žalobcu.

2/ Doručenie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 dňa 08.04.2019 žalobcovi je nezákonným zásahom do práv žalobcu.

3/ Žalovaný je povinný doručiť Rozhodnutie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.03.2019.

4/ Personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 sa pre nezákonnosť zrušuje.

Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. V žalobe uviedol, že dňa 06.05.2019 si prevzal doporučenú zásielku na adrese ul. K. XXX/XX, T., teda v mieste trvalého bydliska rodičov, ktorej obsahom bola listina s označením: „Potvrdenie o zamestnaní“ zaslané odosielateľom Ministerstvo vnútra SR, Centrum podpory Žilina, oddelenie miezd a plátov. Vzhľadom na skutočnosť, že v potvrdení sa uvádzalo v bode 1. Dôvod skončenia pracovného pomeru: § 192 ods. 1 písm. d) zák.

č. 73/1998 Z. z., zaslal žalobca 15.05.2019 žiadosť o oznámenie dôvodu skončenia pracovného pomeru, kde žiadal zároveň pripojiť listiny s tým súvisiace. Dňa 21.05.2019 žalobca zaslal žiadosť podľa zák. č. 211/1990 Z. z. o zaslanie všetkých rozhodnutí, na základe ktorých bol prepustený zo služobného pomeru a tiež prefotenie a doloženie dokladov vzťahujúcich sa na doručovanie týchto písomností. Dňa 29.05.2019 prevzal žalobca doporučenú zásielku na adrese svojho trvalého bydliska od odosielateľa Ministerstvo vnútra SR, Centrum podpory Žilina, oddelenie personálne zo dňa 24.05.2019, v ktorej odosielateľ oznámil, že žiadosť žalobcu zo dňa 20.05.2019 nevyhodnotil ako žiadosť podľa zák.

č. 211/2000 Z. z., ale v zmysle zák. č. 73/1998 Z. z. s poukazom na čl. 25 ods. 1 písm. a) a čl. 27 písm. c) Nariadenia ministra vnútra SR č. 156/2011 a tiež uviedol, že zasiela fotokópiu personálneho rozkazu krajského riaditeľa Policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 a fotokópiu úradného záznamu odmietnutia prevzatia rozhodnutia KRPZ-ZA-10-004/2019 zo dňa 08.04.2019. Dňa 07.06.2019 žalobca prevzal doporučenú zásielku zo dňa 20.05.2019 od plk. S. N. I., zástupcu riaditeľa KR PZ Žilina, ktorej prílohou bol Personálny rozkaz riaditeľa KR PZ Žilina č. 97 zo dňa 05.04.2019 s originálom pečiatky KR PZ v Žiline č. 117, kde na každej strane dole je uvedené, že kópia súhlasí s originálom a dátum 22.05.2019. Žalobcovi doposiaľ nebolo doručené Upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru a ani úradný záznam nadriadeného zo dňa 29.03.2019, tak ako je to napísané v Personálnom rozkaze č. 97. Žalobca bol odo dňa 05.03.2019 do 04.05.2019 práceneschopný a počas práceneschopnosti býval v byte matky v T.. Žalobca tvrdí, že ani dňa 29.03.2019 a ani dňa 08.04.2019 sa nestretol a nebol v kontakte s osobami uvedenými na úradnom zázname zo dňa 08.04.2019. V predmetné dni komunikovala matka žalobcu pani O. K. s S. I., a to pred dverami svojho bytu, s tým, že žalobca ležal a nebol schopný sa dostať k vchodovým dverám bytu. Ďalej žalobca uviedol, že pokiaľ ide o dôvod prepustenia zo služobného pomeru v zmysle § 192 ods. 1 písm. d) zák. č. 73/1998 Z. z., teda že žalobca bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, žalobca dňa 13.05.2019 podal na Krajský súd v Žiline žalobu o preskúmanie zákonnosti služobného hodnotenia a zrušenia rozhodnutia sp. zn. PPZ-KA 1-3-003/2019-PK zo dňa 15.02.2019 doručeného dňa 14.03.2019, ako aj jemu predchádzajúceho služobného hodnotenia č. KRPZ-ZA-248-016/2018 schváleného dňa 05.12.2018, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 31S/40/2019. Žalobca sa touto žalobou domáha ochrany pred nezákonným zásahom žalovaného, a to nezákonného doručenia Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019 a v zmysle § 252 ods. 2 SSP určenia nezákonnosti tohto doručovania, ako aj nezákonnosti samotného Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019. V ďalšej časti žaloby žalobca bližšie špecifikoval dôvody, pre ktoré považuje postup pri doručovaní Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019 za nezákonný zásah do jeho práv. Zároveň uviedol, že touto žalobou napáda aj zákonnosť samotného Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019, proti ktorému nemohol podať v zákonnej lehote odvolanie, nakoľko tento mu nebol riadne doručený, preto sa v zmysle § 179 ods. 1 a 2 SSP domáha vydania uznesenia s uložením povinnosti riadneho doručenia Rozhodnutia o začatí konania o prepustení č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 23.09.2019 s účinkami v zmysle § 179 ods. 3 druhá veta SSP.

3. Vo vzťahu k podanej žalobe Krajský súd v Žiline ako správny súd oznámil žalobcovi „že pokiaľ sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti Personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 správnu žalobou v zmysle § 177 a nasl. SSP, musí takúto žalobu podať osobitne a nie v rámci žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy v zmysle § 252 a nasl. SSP, ktorá predstavuje osobitné konanie a koná o nej sudca podľa § 23 ods. 2 písm. e) SSP, pričom o žalobe podľa § 177 a nasl. SSP rozhoduje senát (§ 23 ods. 1 SSP). Pokiaľ sa v zmysle § 179 ods. 1 a 2 SSP žalobca domáha vydania uznesenia s uložením povinností riadneho doručenia Rozhodnutia o začatí konania o prepustení č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 23.09.2019 s účinkami v zmysle § 179 ods. 3 druhá veta SSP, čo uvádza aj v petite žaloby zo dňa 07.06.2019, musí podať správnu žalobu opomenutého účastníka podľa § 179 ods. 1 SSP (a uviesť správny dátum, kedy takéto rozhodnutie malo byť vydané). Postup podľa § 66 SSP vzhľadom na obsah podanej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 252 a nasl. SSP zo dňa 07.06.2019 súd uplatniť nemôže, pretože ide o osobitné druhy konania“. (č.l. 91 spisu)

4. Na uvedené oznámenie správneho súdu žalobca uviedol v podaní na č.l. 95 spisu, že „za daného stavu v čase podania navrhol 5 petítov žalobného návrhu v konaní 24Sa/16/2019, na ktorých trvá“.

5. Uznesením č.k. 24Sa/16/2019-100 zo dňa 21.10.2019 správny súd vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby, ktoré bránia jej vecnému vybaveniu tak, že ho poučil, ktoré skutočnosti treba opraviť, doplniť a akým spôsobom a tiež ho poučil, že v prípade neodstránenia väd žaloby, odstránenie ktorých mu bolo zo strany súdu nariadené, súd jeho podanie podľa § 59 ods. 3 SSP odmietne uznesením. Uvedené uznesenie bolo žalobcovi doručené na adresu právnej zástupkyne dňa 18.11.2019 podľa doručky na č.l. 102 spisu.

6. Uznesením č.k. 24Sa/16/2019-103 zo dňa 14.10.2019 rozhodol správny súd tak, že „vylučuje konanie o uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi Rozhodnutie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. KRPZ-ZA-110-2019 zo dňa 29.03.2019 na samostatné konanie“. (č.l. 103 spisu).

7. Uznesením č. konania 24Sa/16/2019-105 zo dňa 14.10.2019 správny súd rozhodol tak, že „vylučuje konanie o zrušenie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 pre nezákonnosť na samostatné konanie“. (č.l. 105 spisu).

8. Z obsahu spisového materiálu z č.l. 112 spisu vyplýva žiadosť žalobcu o predĺženie lehoty na doplnenie podania v zmysle § 67 ods. 2 SSP o 10 pracovných dní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti pre enormný nárast pojednávaní v tomto mesiaci.

9. Z obsahu vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 26.11.2019 (č.l. 117 a nasledujúceho spisu) vyplynula úprava výrokov tak, že žalobca žiadal správny súd o rozhodnutie, v zmysle ktorého :

1/ Doručovanie Rozhodnutia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru

č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.03.2019 dňa 29.03.2019 žalobcovi, je nezákonným zásahom do práv žalobcu.

2/ Doručovanie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 dňa 08.04.2019 žalobcovi, je nezákonným zásahom do práv žalobcu“. (č.l. 117 spisu). Žalobca zároveň uviedol, že tieto dva individuálne správne akty považuje za nedoručené. Napriek tomu má za to, že vyvolali právne následky na postavení žalobcu. Postup pred vydaním samotného personálneho rozkazu považuje žalobca za nezákonný iný zásah orgánu štátnej správy, pretože samotné doručovanie týchto individuálnych správnych aktov bolo nezákonné. Poukázal na to, že doporučenú zásielku si žalobca prevzal na adrese ulica K. XXX/XX, teda v mieste trvalého bydliska rodičov. V potvrdení sa uvádzal v bode 1 dôvod skončenia pracovného pomeru § 192 ods. 1 písm. d). Ďalej poukázal na svoju žiadosť v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám o zaslanie všetkých rozhodnutí, na základe ktorých bol prepustený zo služobného pomeru. Dňa 29.05.2019 prevzal žalobca doporučenú zásielku na adrese svojho trvalého bydliska. Žiadosť žalobcu nevyhodnotil žalovaný ako žiadosť o prístupnosť informácií. Dňa 07.06.2019 prevzal žalobca doporučenú zásielku zo dňa 20.05.2019. Zároveň poukázal na úradný záznam KR PZ zo dňa 08.04.2019, v ktorom je uvedené: „Po príchode k dverám bytu otvorila matka pána K.. Požiadal som ju, aby zavolała svojho syna K. K.. Po krátkej chvíli prišiel k dverám bytu pán mjr. K.. K. K., ktorému som oznámil, že som mu prišiel doručiť rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru. On odpovedal „pošlite mi to poštou“. Následne som menovaného poučil o tom, že povinnosť doručiť je splnená aj v prípade odopretia prijatia písomnosti. Pán K. mi odpovedal, že ide volať advokátovi a vyzýval matku, aby zavrela dvere bytu. Matka opakovane povedala pánovi K., aby „to prevzal“...oznámil mi, že advokátka odkazuje, aby sme mu to poslali do miesta jeho trvalého bydliska....“ (č.l. 118 rub spisu) Uviedol, že napriek dvom žiadosťiam nebolo doručené upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru ani iný úradný záznam nadriadeného zo dňa 29.03.2019 tak, ako je napísané v Personálnom rozkaze č. 97. Od 05.03.2019 do 04.05.2019 bol žalobca práceneschopný. Žalobca tvrdí, že ani dňa 29.03.2019 a ani dňa 08.04.2019 sa nestretol a nebol v kontakte s osobami uvedenými v Úradnom zázname zo dňa 08.04.2019. V predmetné dni komunikovala matka žalobcu s S. I., a to pred dverami jej bytu s tým, že žalobca ležal, nebol vôbec schopný sa dostať ku vchodovým dverám. Pokiaľ ide o dôvod prepustenia zo služobného pomeru, tak žalobca podal dňa 13.05.2019 na Krajský súd v Žiline žalobu o preskúmanie zákonnosti služobného hodnotenia. Žalobca bol v zmysle § 46 ods. 1 písm. b) ods. 2 zákona č. 73/1998 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby Personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Žiline č. 116 zo dňa 21.05.2018 na dobu od 22.05.2018 do 21.11.2018 a Personálnym rozkazom ministerky vnútra SR č. 317 zo dňa 08.11.2018 až do právoplatného skončenia trestného stíhania. Žalobca sa touto žalobou domáha ochrany pred nezákonným zásahom žalovaného, a to nezákonného doručenia Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019 a v zmysle § 252 ods. 2 SSP určenia nezákonnosti tohto doručovania ako aj nezákonnosti samotného Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019. Citoval § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., ďalej § 241 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z., § 241 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z., § 262 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. Mal za to, že spôsob doručovania Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019 je nezákonný a v rozpore s ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. Žalobca bol chorý, ležal v byte svojej matky. Žalovaný teda mu mohol doručovať na adresu trvalého bydliska predmetný Personálny rozkaz. Doručovanie v mieste uvedenom ako mieste

zdržiavania sa pacienta počas doby práceneschopnosti, nemôže byť miestom, ktoré spĺňa kritérium definície, kdekoľvek bude zastihnuteľný, v zmysle § 263 druhá veta zákona č. 73/1998 Z.z., a preto je takéto doručovanie už samo o sebe šikanózne podľa žalobcu. A ak nebol v priamom kontakte so žalobcom, je takéto doručovanie vylúčené. Žalobca sa s doručujúcim vôbec nerozprával, nevideli sa, samotný Personálny rozkaz zo dňa 05.04.2019 je neplatný. „V Personálnom rozkaze č. 97 zo dňa 05.04.2019 sú opätovne citované uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 20.11.2017 pod ČVS: SKIS-52/BOK-V-2016, zo dňa 11.05.2018 pod ČVS: SKIS-20/BOK-V-2018 a zo dňa 17.05.2018 pod ČVS: SKIS-30/BOK-V-2018 pre štyri skutky podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák. k §-u 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré boli dôvodom pre negatívne služobné hodnotenia žalobcu, a to napriek tomu, že žalobca nebol doposiaľ právoplatne odsúdený a je potrebné hľadiť na neho ako na nevinného. Rovnako v Personálnom rozkaze č. 97 je opätovne citovaný Disciplinárny rozkaz č. 1/2018 zo dňa 16.04.2019, ktorý kopíruje totožnosť skutkov vyššie uvedené Uznesenia o začatí trestného konania voči žalobcovi, ktoré však doposiaľ nebolo ukončené, a to ani pred súdom 1. stupňa. Predmetné služobné hodnotenia žalobca napadol v konaní 31S/40/2019 na KS Žilina všeobecnou správnu žalobou práve z dôvodu nerešpektovania prezumpcie neviny žalovaného, nerešpektovanie zásady ne bis idem, nerešpektovanie námietok zaujatosti a šikanózneho správania sa nadriadeného, na ktorého podal trestné oznámenie, a ktorý bol za toto správanie disciplinárne prejednaný. (Rozhodnutím Kv 78/6600-14 zo dňa 07.11.2018 Krajskej prokuratúry Banská Bystrica za skutok, ktorý sa stal 05.10.2017 (2 dni po nástupe do funkcie riaditeľa KRPZ a vzniku nahrávky, ktorá bola predmetom na stíhanie), (začaté konanie 06.04.2018) Sekciou kontroly a Inšpekčnej služby úradu inšpekčnej služby odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica), a to priamo na poškodenom mjr. K.. K. K. (v spise sa rozhodnutia nenachádzajú a hodnotiaca komisia vznesenú námietku zaujatosti nevyhodnotila)“. (č.l. 120 spisu). Z uvedených dôvodov doručovanie Personálneho rozkazu č. 97 zo dňa 05.04.2019 zo dňa 08.04.2019 považoval žalobca za nezákonný zásah do svojich práv, a to práva na riadne doručovanie písomností v súlade so zákonom č. 73/1998 Z.z. Následkom nezákonného doručovania je žalobca vedený ako prepustený zo služobného pomeru, hoci sa nemal možnosť vyjadriť a ani odvolať. Žiadal, aby správny súd vydal rozhodnutie:

„1/ Doručovanie Rozhodnutia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.03.2019 dňa 29.03.2019 žalobcovi, je nezákonným zásahom do práv žalobcu
2/ Doručovanie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 dňa 08.04.2019 žalobcovi, je nezákonným zásahom do práv žalobcu
3/ Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania“. (č.l. 120 rub spisu)

10. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 07.06.2021 č.l. 139 spisu, v zmysle ktorého žalovaný uviedol, že bol to žalobca, ktorý mal ustáliť akej súdnej ochrany sa domáha voči žalovanému. Predpokladom uplatnenia § 252 ods. 1 SSP je, že zásah orgánu verejnej moci musí trvať. Predpokladom uplatnenia § 252 ods. 2 SSP je, že zásah skončil a žalobca je povinný preukázať, že proti zásahu nebolo možné z objektívnych príčin podať žalobu podľa odseku 1. Aká škoda žalobcovi vznikla, o akú ochranu žalobca žiada, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca už nie je príslušníkom policajného zboru, bremeno tvrdenia spočíva na žalobcovi. V danom prípade zmysel súdnej ochrany je v rozpore s petítom žaloby, ktorá žiada vydať rozhodnutie o tom, že:

1/„doručovanie rozhodnutia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.03.2019 je nezákonným zásahom do práv žalobcu
2/ doručovanie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 dňa 08.04.2019 je nezákonným zásahom do práv žalobcu.“ Žalovaný sa nestotožňuje so žalobnými dôvodmi žaloby, petítom žaloby v zostávajúcich bodoch, popiera tvrdenia žalobcu, že mu nebolo riadne doručené oznámenie o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru Personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 o prepustení zo služobného pomeru, a to doručenie, ktoré má byť nezákonným zásahom. Doručovanie upovedomenia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru bolo realizované tak, ako uvádza upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru KRPZ zo dňa 28.03.2019 a úradný záznam k odmietnutiu prevzatia písomnosti zo dňa 29.03.2019 a je potvrdené svedkami plk. S.. N. I. a pplk. K.. K. H., ktorí potvrdili, že žalobca dňa 29.03.2019 odmietol prevziať upovedomenie o začatí konania a odmietol podpísať prevzatie napriek tomu, že bol poučený o skutočnosti, že sa mu doručuje upovedomenie o začatí konania a o následkoch odmietnutia prevzatia. Žalobca zavádza, ak tvrdí, že dňa 29.03.2019 nebol v kontakte s osobami uvedenými v úradnom zázname zo dňa 29.03.2019 a dodatočne žiadal o zaslanie tohto záznamu vo svojich žiadostiach zaslaných dňa 15.05.2019, 21.05.2019. V otázke nezákonného doručovania Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru č.

97 zo dňa 05.04.2019 žalovaný uviedol, že doručovanie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru č. 97 zo dňa 05.04.2019 bolo vykonané zákonným spôsobom, pričom citoval § 266 ods. 1 zákona

č. 73/1998 Z.z., § 266 ods. 2,3,4 zákona č. 73/1998 Z.z. Časť žaloby o zrušenie Personálneho rozkazu policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019 bola vylúčená na samostatné konanie. Otázka doručovania Personálneho rozkazu preto bude predmetom prieskumu tohto súdneho konania. Doručenie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 05.04.2019, ktoré sa realizovalo „...dňa 08.04.2019 bolo realizované tak, ako to uvádza úradný záznam č. KRPZ-ZA-10-004/2019 zo dňa 08.04.2019. Odmietnutie prevzatia Personálneho rozkazu č. 97/2019 svojimi podpismi potvrdili svedkovia pplk. K. K. H., plk. K. K. J. a plk. S. N. I.. Žalobca bol informovaný o tom, že sa mu doručuje personálny rozkaz o prepustení a bol riadne poučený o následkoch odmietnutia prevzatia personálneho rozkazu. Dodávame, že z doručovania personálneho rozkazu je vyhotovená zvuková nahrávka, ktorú ochotne poskytneme súdu na požiadanie, ako dôkaz nášho tvrdenia. Nahrávka môže byť použitá ako dôkazný materiál, ktorý by ochránil žalovaného, aby sa nedostal do dôkaznej núdze. Na základe uvedeného považujeme vyjadrenie O. K. zo dňa 30.05.2019 k udalostiam zo dňa 29.03.2019 a 08.04.2019 za účelovú obhajobu matky, ktorá sa snaží pomôcť svojmu synovi dosiahnuť zrušenie Personálneho rozkazu č. 97 a jeho návrat do Policajného zboru“. (č.l. 140 spisu). Zároveň poukázal i na konanie vedené pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 31S/40/2019, ktorý rozsudkom zo dňa 01.07.2020, žalobu zamietol. Navrhol žalobu ako takú ako nedôvodnú zamietnuť.

11. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené na vyjadrenie právnej zástupkyňi žalobcu (doručenka čl. 150 spisu).

12. Následne bolo pripojené do spisu plnomocenstvo právneho zástupcu žalobcu JUDr. Petra Kubinu, čl. 153 rub spisu spojené so žiadosťou o predĺženie lehoty na vyjadrenie a zaslanie plnomocenstva v podaní zo dňa 28.06.2021. Originál tohto podania bol doručený Krajskému súdu dňa 01.07.2021 čl. 157 a nasledujúceho spisu. Ku dňu rozhodovania správneho súdu k vyjadreniu žalobcu, k vyjadreniu žalovaného nedošlo.

13. Krajský súd v Žiline podľa obsahu podanej žaloby túto posúdil ako správnu žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 252 a nasl. Správneho súdneho poriadku.

14. Podľa § 252 ods. 1, 2 SSP sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie. Žalobca sa môže žalobou domáhať aj určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy, ak počas jeho trvania nebolo možné podať žalobu podľa odseku 1 a rozhodnutie správneho súdu je dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu.

15. Podľa § 261 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne.

16. Fundamentálnou právnou otázkou, na ktorú je potrebné zodpovedať zo strany správneho súdu vzhľadom na formuláciu žaloby a jej bodov, bola otázka, či žalobcom v žalobe vymedzené konanie žalovaného má alebo nemá povahu iného zásahu orgánu verejnej správy.

17. Iný zásah orgánu verejnej správy je normatívne vymedzený v § 3 ods. 1 písm. e) SSP ako „faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.“

18. Pre daný prípad je relevantná len „hlavná“ definícia iného zásahu v časti pred bodkočiarkou, keďže je zrejmé, že sa nejedná o výkon kontroly alebo inšpekcie.

19. Zákonodarca vymedzil iný zásah orgánu verejnej správy prostredníctvom štyroch kritérií, ktoré musia byť kumulatívne spojené a ktorými sú:

- faktický postup,

- orgánu verejnej správy,
- pri plnení úloh v oblasti verejnej správy,
- s priamym dotykom na subjektívnych právach.

20. Faktický postup znamená, že sa jedná o priame bezprostredné konanie, ktoré jednak v procesnej rovine nemá povahu administratívneho konania a súčasne po formálnej stránke nemá charakter rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

21. Legálna definícia nespája iný zásah orgánu verejnej správy s administratívnym konaním tak, ako je tomu pri rozhodnutiach a opatreniach orgánov verejnej správy v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) a c) SSP. Dôvodom je skutočnosť, že iný zásah orgánu majúci povahu faktického postupu orgánu verejnej správy je praxi realizovaný hlavne mimo administratívneho konania, tak ako je toto vymedzené v § 3 ods. 1 písm. a) SSP. To súčasne znamená, že pokiaľ by aj bol prípadne v rámci administratívneho konania orgánom verejnej správy vykonaný postup majúci povahu iného zásahu, posudzovala by sa zákonnosť tohto postupu pri preskúvaní zákonnosti toho rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré bolo jeho výsledkom. Je to dané tým, že samotný postup orgánu verejnej správy de lege lata nie je spôsobilým predmetom prieskumu v rámci správneho súdnictva.

22. Inak povedané preskúmanie zákonnosti iného zásahu zo strany správneho súdu prichádza do úvahy len vtedy, ak sa ochrana subjektívnych práv nemožno domôcť inak, t.j.

v rámci správnej žaloby proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Dôvodom je skutočnosť, že ochrana poskytovaná v rámci správneho súdnictva voči inému zásahu je vo svojej podstate subsidiárna vo vzťahu k ochrane poskytovanej voči rozhodnutiu orgánu verejnej správy (porovnaj Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, 1253 s.). V tejto rovine správny súd akcentuje, že z konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP nemôže byť považovaná za náhradu správnej žaloby podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, t.j. žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Správny súdny poriadok totiž striktné rozlišuje a pojmovo vymedzuje v § 3 ods. 1 SSP jednotlivé predmety prieskumu v správnom súdnictve a spája s nimi odlišné procesné prostriedky právnej ochrany (§ 6 ods. 2 SSP). Žalobca je vždy povinný zvoliť jeden žalobný typ, vymedzený v Správnom súdnom poriadku a nemôže jednotlivé žalobné typy navzájom zamieňať alebo v žalobe spájať. To všetko je odôvodňované najmä skutočnosťou, že jednotlivým žalobným typom zodpovedajú v Správnom súdnom poriadku relatívne samostatné procesné úpravy, ktoré sa líšia čo do stanovenia počiatku behu lehôt k uplatneniu žaloby, ich náležitostí, úpravy aktívnej a pasívnej legitímácie, úpravy toho, k akému dátumu súd zisťuje skutkový a právny stav. Zákonodarca pri koncipovaní striktnej úpravy jednotlivých procesných inštitútov ochrany v Správnom súdnom poriadku si bol jasne vedomý, že by bolo mimoriadne obtiažne viesť súdne konanie o jednej a tej istej žalobe (teda zvlášť o zákonnosť doručenia rozhodnutia a zvlášť o samotnej zákonnosti toho istého rozhodnutia) tak, aby bolo možné na konci súdneho konania rozhodnúť v súlade s požiadavkami ktorejkoľvek z procesných úprav pripadajúcich hypoteticky do úvahy.

23. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že správny súd nemá Správny súdny poriadkom vytvorený zákonný priestor k prekvalifikovaniu žaloby v iný žalobný typ, nakoľko by sa tým dostal do rozporu s výslovne prejavenu vôľou žalobcu, a teda aj s dispozičnou zásadou, ktorá konanie v správnom súdnictve ovláda. Rovnako tak nemal správny súd povinnosť poučovať žalobcu o tom, aký žalobný typ na daný skutkový stav dopadá a ako má žalobca správne formulovať žalobné body a v nadväznosti na ne aj samotný petiť žaloby.

24. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu v nadväznosti na v žalobe vymedzené žalobné body, ktorými bol správny súd viazaný, dospel k záveru o nedôvodnosti takejto žaloby, vychádzajúc z nasledovných úvah.

25. V danom prípade podľa žalobcu mal iný zásah spočívať v tom, že:

- 1/ Doručovanie Rozhodnutia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. RPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.3.2019 dňa 29.3.2019 žalobcovi, je nezákonným zásahom do práv žalobcu
- 2/ Doručovanie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 5.4.2019 dňa 8.4.2019 žalobcovi, je nezákonným zásahom do práv žalobcu“.

26. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že žalobcom namietané doručovanie (v okolnostiach prejednávanej veci) je upravené primárne v § 266 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej aj len „zák. č. 73/1998 Z.z.).

27. Podľa § 266 zák. č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie sa oznamuje vyhlásením, a ak to nie je možné, doručením, ak ďalej nie je ustanovené inak. Rozhodnutie oznamuje vyhlásením policajtovi ústne oprávnený orgán. Rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou "do vlastných rúk"; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým. Povinnosť doručiť rozhodnutie je splnená, len čo účastník konania písomnosť prevezme alebo jej prijatie odmietne. Ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia. Na túto lehotu sa nevzťahuje ustanovenie § 262 o počítaní času. Podľa odsekov 3 a 4 sa postupuje aj pri doručovaní rozhodnutia opatrovníkovi, ak je policajtovi ustanovený.

28. Podľa správneho súdu potom jednoznačné procesné vymedzenie žalobného petitu žalobcom znemožňuje, aby sa doručovanie spájalo so žalobcom označeným žalobným typom v rámci správneho súdnictva. Vo vzťahu k vyhodnoteniu činnosti žalobcom namietaného doručovania správny súd uvádza, že tak ako bol uvedený v žalobe predstavuje len jeden z čiastočných procesov v celom procese (v konaní) rozhodovania, v okolnostiach prejednávanej veci, teda vo veci prepustenia zo služobného pomeru ako i v procese (v konaní) o Personálnom rozkaze. Má za to správny súd, že žalobou uplatnený nárok vymedzený petitom žaloby vo vzťahu k vyhodnoteniu (ne)zákonnosti doručovania, je možné vyhodnotiť len ako súčasť konaní, ktorých predmetom je preskúmanie zákonosti rozhodnutí vo veci samej, a to na základe podaných všeobecných správnych žalôb. Medzi správnu žalobu a žalobu proti inému zásahu sú totiž zásadné procesné rozdiely. Správny súdny poriadok je pritom budovaný na „princípe jednoznačného určenia procesného režimu prieskumu“, z ktorého potom vyplýva záver, že prípadná kumulácia viacerých žalobných typov vo vzťahu k tej istej činnosti alebo správneho aktu orgánu verejnej správy nie je vecne správna.

29. Žalobcom namietané 1/ Doručovanie Rozhodnutia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.3.2019 dňa 29.3.2019 žalobcovi je nezákonným zásahom do práv žalobcu
2/ Doručovanie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č. 97 zo dňa 5.4.2019 dňa 8.4.2019 žalobcovi je nezákonným zásahom do práv žalobcu“, preto zo strany procesnej logiky nemohlo a ani nemalo povahu iného zásahu orgánu verejnej správy.

30. Iný zásah ako faktický postup súčasne v sebe implicitne zahrňuje aktívne konanie orgánu verejnej správy. Táto vlastnosť síce nevyplýva priamo z legálnej definície, ale možno ju odvodiť z procesnej úpravy konania o inom zásahu orgánu verejnej správy obsiahnutej v § 252 až 263 SSP.

31. Znenie § 252 CSP vymedzuje dva typy žalôb proti inému zásahu, pričom tá, ktorá sa týka trvajúceho alebo hroziaceho opakujúceho iného zásahu (§ 252 ods. 1 SSP), je doktrínálne označovaná ako negatívna (porovnaj Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, 1227 s.). Práve takýto typ žaloby vo svojom obsahovom vyjadrení jednoznačne evokuje, že iný zásah má mať povahu aktívneho konania, keď napr. § 254, § 255 ods. 1, § 256 SSP hovorí o vykonaní iného zásahu. Rovnako úspešná negatívna žaloba má v zmysle § 262 ods. 1 SSP za následok uloženie zákazu pokračovať v inom zásahu. Vykonanie (niečoho), resp. zákaz pokračovania (v niečom) pritom vyjadrujú konanie a nie jeho opomenutie. Aj z tejto skutočnosti je preto zrejmé, že žalobcom namietané 1/ Doručovanie Rozhodnutia o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru č. KRPZ-ZA-110/2019 zo dňa 29.3.2019 dňa 29.3.2019 žalobcovi je nezákonným zásahom do práv žalobcu

2/ Doručovanie Personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline č.97 zo dňa 5.4.2019 dňa 8.4.2019 žalobcovi je nezákonným zásahom do práv žalobcu“, podľa správneho súdu, zo strany žalovaného nemalo po formálnej stránke charakter iného zásahu orgánu verejnej správy, keďže nešlo, podľa vyššie uvedených záverov o iný zásah, ktorý má na mysli citovaný § 252 ods. 1 SSP, nakoľko nenaplňal jeho zákonné znaky. V tejto súvislosti je potrebné opäť zdôrazniť, že pod zásahom v zmysle citovaného § 252 ods. 1 SSP vo všeobecnosti judikatúra rozumie veľké množstvo faktických činností orgánov verejnej správy, ku ktorým sú rôznymi zákonmi oprávnené. Ide o úkony neformálne, pre ktoré môžu a nemusia byť stanovené pravidlá, napr. faktické pokyny (typické v doprave), bezprostredné zásahy (pri ohrození, pri demonštráciách, príkazy k zjednaniu nápravy). Okrem neformálnosti samotného zákazu je neformálne i donútenie v prípade nerešpektovania pokynu, či príkazu. Zásah možno definovať ako aktívne konanie vykazujúce znaky bezprostredného zásahu, pokynu alebo donútenia zameraného priamo proti poškodenému resp. proti nemu priamo vykonaného. Zásahy súvisia väčšinou s výkonom správnej činnosti, ktorú správna náuka označuje ako správny dozor (napr. autoritatívne úkony príslušníkov polície, vojenskej polície, či iných vojakov, príslušníkov väzenskej justičnej stráže, príslušníkov colnej správy, strážnikov obecnej polície, ale aj úkony úradných osôb pri výkone štátneho a stavebného dohľadu, daňové kontroly, atď.). V zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky návrh proti inému zásahu nemôže byť považovaný za náhradu žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu a nie je v procesnej dispozícii účastníka konania určiť, či podá návrh na ochranu proti inému zásahu, resp. žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia či opatrenia orgánu verejnej správy. Je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, neprebehlo pri ňom žiadne formalizované a administratívne konanie a je výsledkom okamžitého (bezprostredného) uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom. Nemožno tiež opomenúť, že samotný prieskum zákonnosti postupu správneho orgánu v rámci správneho konania je už súčasťou prieskumu zákonnosti rozhodnutia resp. opatrenia orgánu verejnej správy, a preto nie je možné v rámci konania o ochrane pred iným zásahom preskúmať zákonnosť správneho konania, ktoré predchádza vydaniu rozhodnutia, alebo sa týka ďalšieho štádia konania po rozhodnutí správneho orgánu, ktoré je preskúmateľné súdom

32. Správny súd len primerane a podporne, na potvrdenie správnosti svojich záverov, poukazuje na skutočnosti vyplývajúce z rozhodnutia Nejvyššího správního soudu ČR sp. zn. 6As 250/2016, v zmysle ktorého „...Aby žaloba na ochranu před nezákonným zásahem dostála požadavkům uvedeným v § 82 s. ř. s. a mohla být věcně projednatelná, musí být zcela jednoznačné, že směřuje proti zásahu správního orgánu, který není rozhodnutím. Je pojmově vyloučeno, aby soud v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu podle

§ 82 a násl. s. ř. s. meritorně rozhodoval o situaci, se kterou procesní předpis výslovně počítá a kterou vyhrazuje správnímu rozhodnutí. S tím koresponduje § 85 s. ř. s. v části věty před středníkem. Podle tohoto ustanovení je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 Azs 144/2015-30, bod 21 a 22). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 Azs 144/2015-30, dospěl k závěru, že princip subsidiarity zásahových žalob není novelou účinnou od 1. 1. 2012 dotčen a nadále platí i u určovacích zásahových žalob (srov. bod 28). V bodě 29 konstatoval: Domáhá-li se žalobce určení určení nezákonnosti zásahu, avšak za zásah považuje procesní situaci, ve které právní předpis předpokládá vydání rozhodnutí (zde usnesení o odepření nahlédnout do spisu), nelze takovou žalobu meritorně projednat s poukazem na subsidiaritu zásahových žalob. Smyslem soudního přezkumu nezákonných zásahů je totiž mimo jiné možnost vyslovit zákaz pokračovat v porušování práv. Závěr o nezákonnosti správního rozhodnutí skrze řízení o určení nezákonnosti zásahu by narážel na zásadu presumpce správnosti správních aktů, podle které vyvolává správní rozhodnutí účinky a považuje za správné a zákonné, dokud není zrušeno zákonem stanoveným způsobem. Efektivní ochranu proti účinkům správních rozhodnutí soud může poskytnout výhradně v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, v němž je nadán pravomocí napadené rozhodnutí zrušit. Na tom nic nemění, pokud není rozhodnutí vyhrazeno samostatnému přezkumu, ale jeho spornost je případně přezkoumávána až v řízení o rozhodnutí ve věci samé.“ Len pre úplnosť, správny súd na tomto mieste považuje za podstatné uviesť, že pokiaľ na podporu svojich tvrdení poukazoval primerane a podporne, z eurokonformného prístupu na judikatúru cudzieho štátu, tak takýto postup nie rozporný ani s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 48/2018, v zmysle ktorých „Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie

českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia“.

33. Správny súd uvádza, že konanie proti „inému zásahu“ orgánu verejnej správy predstavuje teda subsidiárnu formu ochrany v správnom súdnictve, ktorú možno aplikovať iba v prípade, ak iná právna možnosť ochrany chýba. Ak bolo v súvislosti s niektorým nezákonným konaním vydané rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy (ako tomu bolo aj v tvrdenej prejednávanej veci), je nevyhnutné domáhať sa súdnej ochrany podľa tretej časti prvej hlavy Správneho súdneho poriadku v konaní o všeobecnej správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Správny súd dospel k záveru, že skutkový stav danej veci si v intenciách ochrany poskytovanej SSP vyžadoval ochranu tvrdených dotknutých práv všeobecnou správnu žalobu podľa § 177 SSP. Z uvedených dôvodov správny súd podľa § 261 SSP musel žalobu žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú.

34. Náhrade trov konania bolo rozhodnuté vo vzťahu k žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobcovi, ktorý úspech v konaní nemal, súd náhradu trov konania nepriznal. Rovnako súd nepriznal náhradu trov ani žalovanému v zmysle § 168 SSP a contrario, pretože nevznikli podmienky na jeho aplikáciu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému sudu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.